

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-03-13

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 5 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10125>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΣΤΡΑΤΕΓΙΚΟ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β΄

ΑΡΙΘ. 54

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσόον.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

18, ΜΑΡΤΙΟΥ 1885.

ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΕΥΓΕΝΗΣ ΑΝ ΔΕΝ ΕΥΡΩΠΑΪΖΗΣ.

Φαίνεται ὅτι τὴν εὐγένειαν, τὰ καλά ἦθη καὶ ἔθιμα, τοὺς καλοὺς τρόπους καὶ τὴν εὐγενικὴν συμπεριφορὰν ὁ Θεὸς τὰ ἔβρεξε σύσσωμα πᾶν γαλάζι εἰς τὴν Εὐρώπην μόνον, δηλαδὴ Γαλλίαν, Ἰταλίαν, Ἀγγλίαν κλ. ἡ δὲ πτωχὴ Ἑλλάς, τὸ κέντρον τοῦτο τῶν ἐνδόξων ἀλλὰ βεβαίως καὶ ὄχι εὐγενῶν προγόνων μας, ἔβλεπεν ἀπὸ μακρὰν τὸν κατακλυσμὸν τοῦτον μὲ τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἠδύκρησε νὰ πνίξῃ τὴν λοιπὴν πᾶσαν ἐκτὸς αὐτῆς Εὐρώπην. Τοῦτο, οἱ πρόγονοί μας ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμπρὸς μας σήμερον εἶνε χάχαδες, δὲν τὸ ἐνόησαν οὐδὲ τὸ ἐσκέφθησαν κἀν, (χαμπάρι δὲν εἶχαν ἀπὸ εὐγένειαν), διὰ νὰ προσπαθῆσιν νὰ μιμηθῶσι καθ' ὅλα τοὺς Φράγκους καὶ νὰ θυζάσωσιν ἀπὸ ἐκείνους εὐγένειαν, ἀλλὰ ἐρώτα καὶ μᾶς σήμερον ποῦμεθα τετραπερασμένοι, ἔξυπνοι, μὲ νοὸν μέγα καὶ σοφίαν πολλήν, πῶς ἠδυνήθημεν καὶ ἀνεκαλύψαμεν τὴν πηγὴν τῆς εὐγενείας καὶ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς καὶ ὄλονεν ροφουμέν καὶ τραβοῦμεν εὐγένειαν, ἦθη καὶ ἔθιμα Εὐρωπαϊκά, τόσοσὺν πολὺ, ὅπου τρέχουν πλέον καὶ ἀπὸ τὴν μύτην μας καὶ ἀπὸ τὰ ποδηνάρια μας.

Ἔξω! Ἔξω μακρὰν τὰ ἀπλά ἐκεῖνα καὶ σκέττα ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν παλαιῶν

ἐκεῖνων Ἑλλήνων, διὰ νὰ εὕρωσι θέσιν νὰ εἰσέλθωσι τὰ ἀξιόλογα σημερινὰ τῶν Φράγκων. Οἱ δυστυχεῖς οἱ ξένοι μᾶς τῶλεγον πρὸ τῶσού καιροῦ ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες εἴμεθα βάρβαροι, μὰ ἡ ξερὴ μας κεφαλὴ τῶρα ποῦ πᾶ νὰ χωρήσῃ τὸ γῶργησεν. Ἄς κοπιᾶσιν λοιπὸν ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς δὲν παραδέχονται ὅτι ἐξευγενίσθημεν εὐρωπαϊκῶς, ἄς μᾶς μυρισθῶσι καὶ νὰ δοῦν ὅτι ὅζο μὲν Εὐρωπαϊσμοῦ μὲ τὰ σάρκια του, μὰ ὁσμή μὴ φορά! Ἄς μᾶς ἐξετάσωσι καλῶς καὶ μὲ μικροσκοπίον καὶ μὲ στηθοκόπιον, ἂν θέλουν καὶ δὲν βαρύνονται, καὶ ἂν εὕρουν πάνω μας ἔστω καὶ ὅσων μὴν τρίχα ἐλληνικῶν ἐθίμων ἄς τὴν ἐμπήξουν εἰς τὰ μάτια μας. Ἀλλὰ ἡμᾶς τοὺς εὐγενεῖς νὰ ἐξετάσωσιν ἐνοεῖται, ὄχι κατὰ χωρικούς οἱ ὁποῖοι ἐμειναν μὲ τὰ συστήματά των ἐκεῖνα τὰ παλικά, τὰ βάρβαρα, τὰ ἐλληνικά δηλαδὴ, ποῦ κάθονται νὰ φᾶν καὶ τρῶν ὅλοι ἀπῶνα πιάτον καὶ μὲ τὸ δεξιὸν τῶν χερί—ἀκουσ' ἐκεῖ ἀδιακρισίαν! χαιρετίζουσιν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ τὸ «καλὴ ἡμέρα» καὶ τὸ «ῶρα καλὴ»—ἀκουσ' ἐκεῖ βαρβαρότητῶ! βγαίνουν νὰ χορέψουν καὶ στέκονται ὁ ἕνας ἀντικρὺ τοῦ ἄλλου καὶ κρατοῦν καὶ μανδύλια—ἀκουσ' ἐκεῖ ἀνοησίαν! Ὅχι ἀπ' ἐκείνους νὰ ἐξετάσωσιν, ἀλλὰ ἡμᾶς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι τοῖς προβαλλόμεν στήθος εὐγενικὸν, εὐρωπαϊκόν.

Καταδεχόμεθα ἡμεῖς π. χ. ὅταν τρώ

γωμεν νὰ κρατῶμεν τὸ πηροῦν ἀπὸ τὸ δεξιὸν χέρι; καὶ τότε δὲν θὰ μᾶς ποῦν ὅτι δὲν ἐφάγαμεν ποτὲ μὲ Εὐρωπαίους, τὸ ὁποῖον εἶνε μεγάλη προσβολὴ διότι ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ αἰσῶν ἀνοησίαν. Εἴθε ἐπειδὴ τὸ δεξιὸν εἶνε συνειθισμένον μὲ τὸ μαχαίρι, πρέπει τὸ ἀριστερὸν νὰ συνειθίσῃ μὲ τὸ πηροῦν—μὰ ἂν μᾶς φέρουν ἔξαφνὰ πιλάφι ἢ ζωμόν;—αἱ τότε τὸ χουλιάρι πρέπει νὰ τὸ πάρωμεν ἀπὸ τὸ δεξιὸν, διότι ἀπὸ τὸ ζερβὸ εἶνε ἀπολίτευτον—καὶ λοιπὸν ἀντὶ νὰ συνειθίσω τὸ ἀριστερὸν μὲ τὸ πηροῦν, καλλίτερα νὰ τὸ συνειθίσω μὲ τὸ μαχαίρι καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ μεταχειρίζομαι πάντοτε τὸ δεξιὸν καὶ εἰς τὸ χουλιάρι καὶ εἰς τὸ πηροῦν—ὄχι! εἶνε ἀπολίτευτον! οἱ Εὐρωπαῖοι ἔτσι κάμνουν!

Ἐκεῖνα πάλιν τὰ φορέματα τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων, τί ἄνοστα πράγματα ἦσαν Θεέ μου! ἀριναν τὸ σῶμα νὰ φαίνεται ὅπως ἦτο φυσικά· οὔτε τὴν μέσην ἔσφιγγαν κομματὶ νὰ λεπτύνη, οὔτε τὸ στήθος νὰ τορνευτῆ κομματὶ, οὔτε τοὺς μηρούς νὰ φαίνωνται εὐτραφεῖς, οὔτε τὸ χρῶμα νὰ λευκαίνῃ ἢ νὰ κοκκινίζῃ κομματὶ κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἀλλὰ δὲ μας καὶ μᾶς σήμερον μὲ ποῖαν τέχνην κατορθώνομεν ὅλ' αὐτὰ χάρις εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ ὁποία μᾶς στέλλει καθ' ἡμέραν εἰκόνας νέων συρμῶν καὶ συνταγᾶς νιφιδίων διαφόρων.

Handwritten signature: M. Vainfeld

Μὰ ἀπαντῶ ἓνα εἰς τὸν δρόμον; πρέπει νὰ τὸν πῶ ἄ τ ῖ ο δια νὰ μὲ καταλάβῃ ὅτι ἐξευρωπαϊκίσθηκα καὶ νὰ γειύσῃ τ' ἀμμάτι του εὐγένειαν. Μὰ γίνεται χορός; πρέπει νὰ ἔχω τὸ Γαλλικὸν ἐκεῖνο φόρεμα καὶ νὰ χορεύω φράγκικα, νὰ κρατῶ δηλ. ἀπὸ τὴν μέσσην τὴν κυρίαν καὶ νὰ τὴν ἀνεμοσύρνω καὶ νὰ τὴν ἀνεμογυρίζω κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν ρυθμόν. Μὰ πηγαίνω μαζὺ μὲ κανένα πούποτε; ἐκεῖ εἰς τὴν πόρταν πρέπει νὰ σταθῶ νὰ λέγω εἰς τὸν ἄλλον ὀρίσ τε, νὰ λέγῃ ἐκεῖνος εἰς ἐμὲ ὀρίσ τε, νὰ τὸν ἐπαναλαμβάνω ὀρίσ τε παρὰ καλῶ, καὶ νὰ μοῦ λέγῃ ὀρίσ τε σὰς παρὰ καλῶ, — μὰ μοῦ κκοραίνεται — μὰ δὲν εἶνε δυνατὸν τοῦτο — θὰ δυσαρεστηθῶ — καὶ ἐγὼ ἐπίσης — δὲν θὰ εἰσέλθω — οὔτ' ἐγὼ — Καὶ ἀδιάφορον ἂν ἔχη καὶ βροχὰς καὶ γέινωμεν κ' οἱ δύο μούσκειμα· τὸ βρέξιμον ἐκείνο θὰ δείξῃ εἰς πάντας ὅτι εἴμεθα κ' ἔσω κ' ἔξω βρεμένοι ἀπὸ εὐγένειαν ἐννοεῖται.

Ἔτσι λοιπὸν φίλοι μου! ἐμπρὸς κ' ἠύραμεν πρὸς τὴν πηγὴν τῆς εὐγενείας καὶ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς. Ἐμπρὸς! νὰ εὐρωπαϊσθῶμεν εἰς τὴν ἐντέλειαν καὶ ἄφαιτε τὸν συμπατριώτην μας τὸν Γάλλον ἐκεῖνον τὸν κ. Γούσταβον Δαφδὸν, τὸν πρόξενον τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ὃ ὁποῖος θέλει νὰ ἔχωμεν τὴν καρδίαν Ἑλληνικὴν νὰ παραπονηθῆται ὅσον θέλει εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος τοῦ «Νεολόγου» Κωνσταντινουπόλεως. Κύταξε ἐσχάτως τί ἔγραφε:

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΜΟΥ.

Πῶς σ' ἀγαπῶ γλυκεῖα Ἑλλάς
 ἴσ' ἂν δευτέρῃ μου μάνα
 ἴσ' τὸν κόσμον πρὸς τὸ φῶναξα
 ἴσ' ἂν πασαλιᾶς καμπάνα.
 Μὰ ἔχω μὲ τοὺς Ἑλληνας
 παράπονο μεγάλο,
 ποῦ ἂν μοῦ μένη ἴσ' τὴν ψυχὴν
 θὰ πάθω δίχως ἄλλο.
 Αὐτό νι τὸ παράπονο
 ποῦ καίει τὴν καρδιά μου,
 πῶς ἐφραγκέψατε πολὺ,
 ὦ Ἑλληνόπαιδά μου.
 Ναί! καθ' ἡμέρα χάνεται
 καὶ σβύν' ἡ ρωμηοσύνη
 σὰ μαραμμένο λούλουδο
 ὅπου δροσιὰ δὲν πίνει.
 Ὅλα σας εἶνε φράγκικα
 ὅλα τὰ ζηλεμένα,
 καὶ ἑλληνικὸ πρὸς ἔθιμο
 δὲν σώζεται κανένα.
 Φράγκικος εἶνε ὁ χορὸς

φράγκικα τὰ τραγούδια,
 μὲ φράγκικα ὀνόματα
 βαπτίζουσι τὰ λουλούδια.
 — Ἄν ἔχῃς πάθος ἴσ' τὴν ψυχὴν
 ποῦ καίει ἴσ' ἂν καμίνι,
 πρέπει τὴν γλῶσσα νὰ μιλήσῃ
 τοῦ Βέρδη καὶ Μπελλίνη.
 Τὸν τροβατόρο ἴσ' ἂν ἀκούσῃ
 νὰ κἀμνης πῶς πεθαίνεις
 καὶ μὲ τὸ πτόμα ἀνοικτὸ
 ἴσ' ἂν χάχας ν' ἀπομένῃς.
 Ἔως τὸ τέλος νὰ ρουφᾷς
 τῆς Δίβας τὸ κομμάτι,
 ἄλλως σε λένε θάναυσον
 καὶ ἀπαιδεύτον χωριότη. —
 Ἄχ! Μάστορ Βέρδη πούθενά
 ἂν τύχῃ νὰ σε εὔρω,
 τί ἔχεις ἀπ' τὰ χέρια μου
 νὰ πάθῃς δὲν τὸ ζεῦρω.
 Τόσαις φοραῖς μ' ἀνάγκασες
 νὰ σε χειροκροτήσω
 ποῦ μ' ἔκαμες κινέζικο
 τραγούδι νὰ ποθήσω.
 Καὶ σεις, ὦ Ἑπτανήσιοι,
 μεγάλοι καντατόροι
 Ντὲλ κόντρα ποῦ ντὸ κλάσικα
 θερμοὶ ἄμμιρατόροι
 Ἐν τῇ λατρεία τῶν Μουσῶν
 κἀν φέρετε τὰ πρῶτα,
 Ἑλληνικὴν δὲν ἔχετε
 ἴσ' τὸν λάρυγγά σας νότα . . .
 Ἄχ! πέτε μου ποῦ τραγουδοῦν
 τὰ ἔθνικα τραγούδια,
 Ποῦ ἡ κοπέλλες ἀγαποῦν
 τοῦ κάμπου τὰ λουλούδια,
 Ποῦ τὸ τυρτὸ χορεύουσι
 μὲ κεντητὸ μαντίλι,
 Ποῦ ἔχουσι χρωμὸν κερασσοῦ
 τῶν γυναικῶν τὰ χεῖλη,
 Ποῦ ἀντηχεῖ τοῦ ἔρωτος
 ἀγροτικὴ φλογέρα,
 Καὶ τ' ἀηδόνια κελαδοῦν
 ἴσ' ἐλεύθερον ἀέρα,
 Ποῦ χύνουσι ἴσ' κη δροσερὸ
 ἀθάνατα πλατάνια,
 Κι' ἀστράφτουσι ἴσ' τῶν παλληκαριῶν
 τὴν μέτη γαταγάνια,
 Ἐκεῖ νὰ τρέξω μὲ στιγμὴν
 νὰ εὐφρανθῶ νὰ ζήσω
 Μὲ τοῦ βουνοῦ τ' ἀρώματα
 μονάχα νὰ μεθύσω.
 Ἐκεῖ νὰ βάλω νὰ μοῦ ποῦν
 παλληκαριοῦ τραγούδι
 ν' ἀνοίξῃ ἡ καρδοῦλά μου
 ἴσ' ἀμερσινιάς λουλοῦδι

Gustave Laffon.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ τῶν ΠΡΑΞΕΩΝ τοῦ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ.

Κατὰ τὸ ὀκταήμερον τοῦτο τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον συνεζήτει τὸ «περὶ ἀγροφυλάκων» νομοσχέδιον ὅπερ ἐπεψηφίσθη ἐκτὸς τῶν ποινῶν τῶν παραβατῶν αἰτινες ψηφισθῆσονται τὴν ἐβδομάδα

ταύτην. — Ἡ τοῦ Ἀγ. Κιτίου πρότασις περὶ ἐγγραφῆς τῶν κοτσανιωτῶν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐγένετο δεκτὴ ὡς καὶ ἡ νέα ἐκτίμησις ἐν περιπτώσει δημοπρασίας κτήματός τινος; — Ἡ τοῦ Ἀγ. Κιτίου ἐτέρα πρότασις περὶ ἐλαττώσεως τοῦ δικαιοῦματος τοῦ κυνηγίου εἰς Σελίνια 5 ἀντὶ 10 ἀπερρίφθη ὡς καὶ ἡ τοῦ κ. Νικολαΐδου περὶ ἐγγραφῆς τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, κλήσεων, εἰδοποιήσεων κ.λ. καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἡμερομηνίαν. Ἐν τέλει τῆς ἀγορεύσεώς του ὁ κ. Νικολαΐδης ἐννοήσας τὴν ἀποτυχίαν ἐνεκεν τῶν ἀπουσιῶν, ὀρθῶς εἶπεν ὅτι «δύναμαι κύριοι νὰ ἀποσύρω τὴν πρότασίν μου, ἀλλὰ θέλω νὰ ἠττηθῶ διὰ τῆς ψήφου σας ἵνα μάθῃ ὁ κόσμος ὅτι καὶ περὶ τῶν ἀθωοτέρων πραγμάτων προκειμένου εὐρίσκομεν ἰσχυρὰν καὶ συνησπισμένην ἀντίδρασιν. Ἀπερρίφθησαν λοιπὸν διότι ἐν τῇ συζητήσει τῶν προτάσεων τούτων ὁ μόνον χριστιανικὰ μέλη παρήσαν, δύο δὲ Ὀθωμανοὶ, εἰς τῶν ὁποίων ὁ Μεχμεταλῆς ἐψήφισε μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Ἀκατανόητον τῇ ἀληθείᾳ τί παθὼν ὁ Μεχμεταλῆς ἀντιπολιτεύεται τοσοῦτον κατὰ τὴν σύνοδον μάλιστα ταύτην τὰ αἰρετὰ μέλη ἅτινα ὡς καὶ ὁ ἴδιος ἀναγνωρίζει ἐργάζονται ὅσον δύνανται πρὸς τὸ καλὸν τοῦ τόπου ἀνευ διακρίσεως θρησκευματος. Ἐνῶ δὲ κάλλιστα βλέπει τὴν συστηματικὴν ἀντιπολίτευσιν τῶν Κυβερνητικῶν μελῶν πρὸς ὅ,τι καλὸν τῆς πατρίδος, ἔρχεται ἐπίκουρος αὐτὸ τοῦτο τὸ αἰρετὸν μέλος τὸ ταχθὲν ὅπως ὑπερασπίσῃ εἰλικρινῶς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος του. — Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς συνεχεῖς ἀπουσίας τῶν χριστιανικῶν μελῶν δι' ὧν τοσοῦτον καλὰ διὰ τὸν τόπον πράγματα ἀπόλλυνται, θὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει προσεχῶς, ἵνα μὴ τυχὸν οἱ ἐλλογεῖς τῶν διατελωσιν ἐν πεπλανημένῃ θέσει. — Τὸ πέρυσιν προταθὲν καὶ ἀποσυρθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοσχέδιον «περὶ συντάξεως ὑπαλλήλων» καὶ πάλιν κατατεθὲν προχθὲς μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι καὶ οἱ ἰθαγενεῖς ὑπάλληλοι θὰ ὦσιν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνταξιούχων συζητηθῆσεται αὔριον. Ἐσμὲν ἐκ τῶν προτέρων πεπεισμένοι ὅτι οὐχὶ μόνον καὶ τοῦτο τὸ νομοσχέδιον θὰ ἐπιψηφισθῇ, ἐπωφελουμένης τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἀπουσιῶν καὶ τῶν διαφωνιῶν τῶν αἰρετῶν μελῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐπιψηφίσεως ἐξοστρακισμοῦ τῶν πολιτῶν ἐὰν προθίκεται

θά ἐψηφίζετο ἀνενοχλήτως.— Ἡδὴ συζητεῖται τὸ «περὶ ἐκτελέσεων δικαστικῶν ἀποφάσεων» νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως. Κλείει δὲ τὰς θύρας καθ' ἃ μακθάνομεν τὸ τοσοῦτον τὸν τόπον ὠφελήσαν!!! Νομοθετικὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος. Εἶθε ταχύτερον.

Μὴ σχόντες τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν ὅπως δόμεν ἀμέσως ἀπάντησιν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ ἀνταποκριτῇ μας ἀναφορικῶς πρὸς ὅσα ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ κατεχωρίσθησαν, πράττομεν τοῦτο ἐν συντόμῳ σήμερον οὐδεμίαν ἔχοντες πρόθεσιν προσβολῆς ἐναντίον τινός.

Τὸ μόνον ὅπερ μένει ἀνεξήγητον καὶ τὸ μόνον συνταράξαν, καὶ δικαίως, τοὺς τε συμπολίτας ἡμῶν καὶ πάντας τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ ἐντίμου μελους τοῦ κ. Δ. Πιερίδου, εἶνε τὸ ὅτι ἔδωκε τὴν προτεραιάν (ἂν ἀληθεύει τοῦτο) ἐγγράφον ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ συμφηφίση μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ἐπισηφίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ αἴφνης τὴν τελευταίαν ὥραν ἤλλαξε φρόνημα. Τοῦτο ὡς καὶ τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀπουσίαν τινῶν τῶν μελῶν, ἐθεώρησαν καὶ θεωροῦν οἱ πλείττοι ὡς προηγουμένης συνεννοήσεως ἀποτελέσματα.

Πιθανὸν νὰ μὴ ἔχη οὕτω πιθανὸν ὁ κ. Δ. Πιερίδης νὰ ἐθεώρητε καλὸν νὰ συμφηφίση μετὰ τῶν Κυβερνητικῶν ὡς πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν, ὅπως μὴ, καθ' ἃ ἠπέλησεν ὁ Μέγας Ἀρμοστής, διαλυθῇ ἡ Βουλὴ καὶ ναυαγήσωσιν οὕτω πολλὰ τῆς νήσου συμφέροντα, ἀλλ' ὡς κατήνησαν τὰ πράγματα, ἐντιμότερον καὶ ἀνδρικώτερον ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀποχώρησις τῶν κ. κ. Βουλευτῶν καὶ ἡ διάλυσις τοιαύτης κατ' εὐφημισμὸν Βουλῆς ἣτις περὶ ριζικῆς μὲν θεραπείας πολλῶν κακῶν καὶ μεγάλων ὠφελειῶν δὲ δικαιουταὶ νὰ σκέπτεται, μικρὰς δὲ καὶ ἀσημάντους νὰ μὴ δύναιτο νὰ κάμη. Ἐντιμότερον λέγομεν τοῦτο καὶ ἐπαινετώτερον, διότι ἐὰν διὰ νὰ ὑπάρχη Βουλὴ πρέπει νὰ γίνηται ὅ,τι θέλει ἡ Κυβέρνησις, τότε πρὸς τί χρειάζεται αὐτῇ; Ἄς μὴ ὑπάρχη καὶ ἄς πράττωσιν ὡς θέλουσι. Μήπως διὰ νὰ ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως ὁ σχηματισμὸς Βουλῆς τῆς Κύπρου, ἐγένετο κατόπιν παραπόνων τῶν Κυπρίων κατὰ τῶν Ἀγγλων ἐν ταῦθα ὑπαλλήλων ἐπὶ καταχρήσει τινί; ὄχι! Ἡ Βουλὴ νομιζομεν ἀπεφασίσθη κατόπιν παραπόνων ἐπὶ κακῇ καὶ βαρείᾳ διαχειρίσει ἣν ἡ πτωχὴ Κύπρος δὲν ἀνέχεται· ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι οὐδεμίαν ἐπὶ τὸ βέλτιον τροπὴν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ κάμη ὡς πρὸς τοῦτο πρὸς τί λοιπὸν νὰ ὑπάρχη

Ἄλλως τε, μεθ' ὅλου τοῦ σεβασμοῦ μας πρὸς τὴν γηραιὸν τοῦτον ἀντιπρόσωπόν μας, δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐσκέπτε

το ὀρθότερον καὶ ἐβλεπε μακροτέρων τῶν λοιπῶν συναδέλφων του.

Τέλος πάντων ἐὰν δὲν εἴχωμεν ἐνώπιόν μας τὰς λαμπρὰς ἀγορεύσεις καὶ συζητήσεις τῆς Α. Π. τοῦ Ἀγ. Κιτίου, τῶν ἀξιολόγων κ. κ. Γ. Μακρικίδου, Δ. Νικολαΐδου, Π. Κωνσταντινίδου καὶ τῶν λοιπῶν ἀξιολόγων μελῶν, ἰδίως ὅμως τὸ ἀνδρικὸν ὄφρος καὶ τὸ ἀκλόνητον φρόνημα δι' ὧν κυρίως ἐν τῇ παρούσῃ συνόδῳ πηλαεῖ μετὰ τῶν Κυβερνητικῶν ἡ Α. Πανιερότης, ἐκινδυνεύομεν νὰ ἀκούσωμεν καὶ πάλιν κατηγορίας ὅτι δὲν εἴμεθα ἀξιοὶ νὰ ἔχωμεν Βουλὴν.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἀναγνώσατε νὰ ἴδῃτε τί ἐπιστολὴν ἔλαβον ἐκ Λάρνακος.

Φίλε Συντάκτα!

Μακαρίζομεν ἀληθῶς ὅσους τοὺς Λεμησιῶν, διότι ἔχοντες ὡς εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον ἐγγράφους, ὀκτῶ ἰατροῦς, θὰ ἔχετε τοῦλάχιστον 4 ὥρας τὴν ἡμέραν ἐπισκέψεις πτωχῶν ἀπὸ ἡμίσειαν ὥραν ἂν ἀφιερῶσιν ἕκαστος, θὰ ἔχετε δὲ ὀκτῶ, ἂν ἡ καλωσύνη των εἶνε τόσον μεγάλη ὥστε νὰ ἀφιερῶσιν ἕκαστος ἀπὸ μίαν ὥραν. Ἐπιθυμῶ νὰ μάθω καὶ παρακαλῶ φανέρωσέ μοι.

Ρολόγι.

Ἄπ. Σ. (Τί ν' ἀπαντήσωμεν ἀρὰ γε τῶρα εἰς αὐτόν;) Κύριε Ρολόγι! Ἀκόμη... δηλαδή δὲν... ὄχι ὄχι... τὸ ἀπεράσισαν ἀλλὰ... γὰρ νὰ σὲ πῶ; θὰ σ' ἀπαντήσω ἄλλην φορὰν [λείπει με καὶ σὺ κί' ἡ ἐρώτησίς σου].

Φίλε Σαλπιγκτά!

Παρακαλῶ νὰ φιλοξενήσῃτε εἰς τὰς στήλας τῆς "Σάλπιγγός" σας τὴν μικρὰν ταύτην διατριβὴν μου, δι' ἣς πρόκειται νὰ ψέξω κατὰ τὴν διαγωγὴν συγχωριτῶν μου τινῶν ὧν δὲν δύναμαι ν' ἀφήσω νὰ παρέλθωσιν ἐν σιγῇ τὰς πράξεις, πεπονηθῶς ὅτι τὰ ὀλίγα ταῦτα ἔσονται ἀρκετὰ πρὸς τωφρονισμὸν των.

Ἔτος εἰσέτι δὲν παρήλθε Σαλπιγκτὰ φίλτατε ἀφ' οἴτου τὸ χωρίον τοῦτο (ἡ Λάνια) ἤξιώθη ἀγαθοῦ τινος διδασκάλου. Οἱ τόνουον ὕγια ἔχοντες καὶ τὴν τοῦ χωρίου πρόδοον εἰλικρινῶς ποθοῦντες ἔθεντο αὐτὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν των, οὗτος δὲ διὰ παντὸς τρόπου προσεπάθει νὰ μὴ διαφεύσῃ τὰς ἐλπίδας των. Καὶ ὄντως οἱ καρποὶ τοῦ ἤρχισαν ἤδη ν' ἀναφαίνωνται· οἱ παῖδες ἀναγινώσκουσιν ἐλευθέρως καὶ ἀνάλογον πείραν πρὸς τὸ γράφειν ἀπέκτησαν, μαθήματα δὲ ἀνώτερα ἤρχισαν νὰ τίθενται εἰς ἐνέργειαν, ὅτε ἐλεεινοί τινες καὶ τῆς προόδου ἐχθροὶ διέκοψαν τὴν σωτήριον πορείαν τοῦ σχολείου διὰ βδελυρῶν πράξεων προξενίσαντες ταραχὰς καὶ συγχύσεις.

Θύμα λοιπὸν τῶν ἀνοησιῶν των ὑπῆρξεν ὁ ξένος οὗτος ἄνθρωπος ὁ τὸν νοση

ἀναπτύσσων καὶ τὰ τέκνα των φωτίζων, ἐν δίκην ἐνόγου κατώρθωσαν διὰ διαφόρων μέσων καὶ ραδιουργιῶν νὰ καταδικάσωσιν εἰς φυλάκισιν 8 ἡμερῶν καὶ 2 λιρῶν πρόστιμον. Ἦτο ἡ ἀνταμοιβὴ του! ἤθελον διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ δείξωσιν εἰς πάντας μέχρι τίνος βαθμοῦ φθάνει ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀβελτηρία των.

Δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τοῦτο· ἤδη φίλε Συντάκτα πληροφοροῦμαι ὅτι θέλουσιν τὴν τελείαν τῆς Σχολῆς διάλυσιν, πρωτοῦργος δ' ὡς μακθάνω εἶνε αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὅστις καὶ ἱερεὺς δυστυχῶς τυγχάνει. Τοῦτο ἔσεται βεβαίως τὸ συμπλήρωμα τῆς μοχθηρίας των.

Οἱ Λανίται ἔπρεπε διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἀναδεικνύωνται ὡς προοδευτικοί. Ἔπρεπε νὰ φαίνωνται ἀντάξιοι τῶν ἐν ταῖς πόλεσι συγχωριτῶν των καὶ διὰ πάσης θυσίας νὰ διατηρήσωσιν τὴν Σχολὴν των· ὡς ἄνθρωποι δὲ οἵτινες ὡς ἐκ τῶν ἐργασιῶν των καθ' ἑκάστην συναλλάττονται μετὰ τῶν ἐν Λεμησιῶν ἐμπόρων εἶνε ἀνάγκη ἀπκραιτέτος νὰ γνωρίζωσιν γράμματα ἀφοῦ μάλιστα ἄνευ γραμμάτων σήμερον οὐδὲν κατορθοῦται.

ὑπερασπίσατε λοιπὸν διὰ τῆς μεγελοφῶνου "Σάλπιγγός" σας τὴν διατήρησιν τῆς Σχολῆς ταύτης ἀγαπητὰ Συντάκτα, πείσατε δὲ τὸν σεβάσμιον λειτοῦργον τοῦ Ἰψίστου ὅτι καθήκον του εἶνε ὄχι ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς καὶ διαλύσεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς σχολῆς νὰ φροντίζη καὶ προσπαθῇ, ἀναγγείλατε δ' αὐτῷ ὅτι αἱ συνέπειαι τῶν ἀνοησιῶν ἐκείνων οἵτινες ποθοῦσιν τὴν διάλυσιν τῆς Σχολῆς ἔσονται μεγάλαι καὶ βραχεῖαι.

Εἰς ἀρῶν καὶ λυπούμενος.

Φίλε Συντάκτα!

Ἀκατανόητον φαίνεται ἡμῖν πῶς ὁ τε ἀνταποκριτὴς σας ἐκ Λευκωσίας καὶ ἡ "Φωνὴ τῆς Κύπρου" ἐβαλοτυφλοῦντες περὶ τῆς σκανδαλώδους πορείας ἣν ἠκολούθησεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον ὁ κ. Δ. Πιερίδης Βουλευτῆς δυστυχῶς τοῦ διαμερίσματος Λεμησοῦ—Πάφου, προσπαθοῦσι νὰ πείσωσιν τοὺς πάντας ὅτι οὐδὲν ἐπραξε παρὰ τὸ καθήκον του ὁ Κύριος οὗτος. Ἄλλ' ἐρωτῶμεν, ἐὰν τὸ καθήκον του ἦτο τοῦτο, τὸ νὰ προσθέσῃ δηλ. μίαν ἀκόμη ψῆφον εἰς τὴν πλειοψηφίαν πάντοτε μερίδα τῶν Κυβερνητικῶν, τότε κατὰ τίναν τρόπον ὑπηρετεῖ τὰ συμφέροντα καὶ προσπαθεῖ ὑπὲρ τῆς ὠφελείας τῶν ἐκλογέων του; Ἐὰν δὲ ἐθεώρησε καλὸν—κατὰ τὴν ἰδέαν του—νὰ συμφηφίση μετὰ τῶν Κυβερνητικῶν ἐν τῇ ψηφίσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, διατί τὴν προτεραιάν ὑπεσχέθη ἐγγράφως ὅτι θὰ συμφηφίση μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του; Αὐτὴ καὶ μόνη ἡ ἐρώτησις ἀρκεῖ πιστεῦω νὰ πείσῃ τὸν τε ἀνταποκριτὴν σας καὶ τὴν "Φωνὴν" ὅτι ἀεὶ ἀγὰρ νὰ σιωπήσωμεν πλέον...

Διαιτελῶ κτλ. Εἰς ἐκλογεὺς.

Κυρία Σάλπιγγα !

Είμαι πού τὸ χωριόν μου· οἱ γραμματι-
σμένοι τὸ λέγουν κομόπολιν· ὁ τοκοπὸς 'κόμη
νὰ γίνῃ πόλις, ἀλλὰ μάχεται· θέλω νὰ σοῦ
γράψω κάτι τι μὰ τὰ γράμματά μου εἶνε ὀλί-
γα· ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου μ' ἔβρισε 'ς
σένα παπᾶν κ' ἔμαθα κάμποσα γράμματα
ἐπ' ἄλλα ὡς τὸ μισὸν ψαλτῆρι, μὰ ὕστερα τὰ
σκόρπιστα ὅλα μέσ' 'ς τὰ χωράφια. Τέλος
παντων πολυλογώ κί ὄλας καὶ δὲν ξεύρω τὸ
σύστημά σου, μὲ συμπάθειον ὅμως. Θέλω νὰ
σοῦ πῶ κάτι τι καὶ ἂν θέλῃς πέραστα 'ς τὴν
'Σάλπιγγα', εἰδὲ μὴ μιστὴ ἐντροπὴ δική
σου μιστὴ δική μου, μὰ ἐπειδὴ εἶνε ἐντροπὴ
μου νὰ μοιράσω ἴσα ἴσα μαζῆ του, πάρε
σὺ τὰ τρία τέταρτα διὰ νὰ μὴ τοῦ κακο-
φνή. Ἐχομεν ἕναν δάσκαλον πού κάμνει
πολλὰ τὸν μιάλον, μὰ κακὰ ἐν τὰ ψέματα,
μοῦ φαίνεται οὔτε μιστὴς δὲν ἔνι. Ἐκαμεν
μὴν δουλειὰν πού δὲν τὴν χωνεύεις. Ἐπῆγε
φίλε μου καλέ μου μέσα 'ς τὸν καφενὸν κ'
ἐφώνησε τοὺς μαθητὰς του πού ἐπαιζον
ἀπέξω νὰ τοὺς τραττάρη, καὶ τοὺς ἰδίαν
θλους ἀπὸ ἕνα λοκκοῦμι· εἰς ἕνα ὅμως παιδί
ξένον ἀφοῦ τοῦ εἶπεν "ἀνοιξε τὸ στόμα σου",
καὶ τὸ ἀνοιξεν, ἀντὶ νὰ τοῦ θάλλῃ τὸ λοκ-
κοῦμι, ἔχωσε τὸ δακτύλι του μέσα 'ς τὸ στό-
μα τοῦ παιδιοῦ κ' ἐκακοφάνη πολλὰ τοῦ πα-
τέρα τοῦ παιδιοῦ ἵπου ἦλθε κ' ἐκλαίει.

Πῶς σοῦ φαίνεται κυρὰ "Σάλπιγγα"
τοῦτο; Ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι μὴν φορὰν πού
διέβαζα 'ς τὸν παπᾶν δὲν ξεύρω εἶντα μοῦ
ζητήσεν ἕνας πού τ' ἄλλα κοπέλια πού δια-
βάσαμεν μαζῆ καὶ ἰδειξά του ἰτὰ τὸ δα-
κτύλι μου μὲ συμπάθειο . . . ξεύρεις . . .
κ' ἐσιάστην με ὁ παπᾶς κ' ἐτσάκκισεν ἕνα
δεκράνιν πάνω μου, ὁ Θεὸς ἀναπαύσῃ τον,
κ' ἱβγαλέν με ὅλη 'μέρα καὶ τοῦ ἄλθεα ρόθι
διὰ νὰ ταγίξῃ τὰ θούδια. Δί ταις τέλει
πάντων ταις προκοπαδὲς μας καὶ ὅ, τι θέ-
λεις κάμε. ὁ φίλος σου

Κουρνούτας.

Σ. Σ. Ἄργησα κομμάτι νὰ τὰ θάλω
καὶ συμπάθειο Κουρνούτα μου.

Ὁφείλομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς πελά-
τας μας προσοχὴν εἰς τὰ φακνὰ τὰ ὅποια
ἀγοράζου, διότι ὁ συμπατριώτης καὶ ὁμό-
τεχνός μου κ. Ἰωάννης Τζαγκάδας δυσ-
πισταθεὶς φαίνεται μετὰ τοῦ ἐντύπου συμβό-
λου ὅπερ μέχρι σήμερον μετεχειρίζετο ἐπὶ
τῶν πακκέτων τοῦ καπνοῦ του, ἤρχισεν ἤδη
ἀπὸ τινος νὰ μεταχειρίζεται τὸ σύμβολον
τῶν δύο περιστερῶν ὅπου ἡμεῖς ἐξ ἀρχῆς
ἐνετυπώσαμεν καὶ μέχρι σήμερον μεταχειρι-
ζόμεθα. Ὁ σκοπὸς δὲ, ὡς δύναται πᾶς τις
νὰ ἐνοήσῃ, εἶνε νὰ πωλῇ καπνὰ κατωτέρας
ποιότητος καὶ ἀξίας εἰς τοὺς ἀπλοϊκωτέρους
καὶ ἀγραμμάτους πελάτας μας ὅτινες ὡς
μόνον σύμβολον τοῦ καλοῦ καπνοῦ ὄν ἡγέρα-

ζον, ἐσυνείθισαν νὰ ἐξετάζωσιν ἂν τὸ σῆμα
τῶν δύο περιστερῶν εὐρίσκειτο ἐντυπον ἐπὶ
τοῦ πακκέτου. Ἄν ὁ κ. Ι. Τζαγκάδας
δυσπιστηθῆ μετὰ τοῦ σήματος ὅπερ μετε-
χειρίζετο, ἰομίσας ὅτι ἐκεῖνο ἔπταε τὸ νὰ
μὴ ἔχῃ πολλοὺς πελάτας, ὡφείλε νὰ τὸ ἀ-
φήσῃ, ἀλλ' ὄχι καὶ νὰ προσλάβῃ τὸ ἡμέ-
τερον. Τοῦτο κατ' οὐδὲν διαφέρει ἀνθρώ-
που προσπαθοῦντος ν' ἀποκτήσῃ ἀξίαν ὑπὸ
ξένα καλὰ φορέματα, ἢ μᾶλλον κατ' οὐδὲν
διαφέρει κίβδηλίας καθ' ἣς νομίζω καὶ ὁ
νόμος ἐξανίσταται.

Γαῦτα ὑπ' εὐθύνην μου κ. Συντάκτα,
διατελώ, κλ. Παττίκης.

Ἐκ τοῦ Δημαρχείου Λεμησσοῦ.

Τῆ 5]17 Μαρτίου 1885.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Λεμησσοῦ ἐπι-
θυμοῦν νὰ ἱσομορφωθῇ πρὸς τὴν αἰτησιν
τῶν ὑπογεγραμμένων τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν
18]30 Ὀκτωβρίου 1884 ἔγγραφον συνδρο-
μῶν ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ δημοτικοῦ ἱατροῦ
διπλωματοῦχου Εὐρωπαϊκοῦ Πανεπιστημίου
καὶ ἰσοδοκίμου μὲ ἄδειαν τοῦ ἱατροσυνε-
δρίου Ἀθηνῶν ἵνα μετέρχηται τὸ ἱατρικὸν
ἐπάγγελμα ἐν Ἑλλάδι καὶ εὐρὸν ὡς τοιοῦ-
τον τὸν ἱατρὸν κ. Γ. Θ. Τερζῆ, ὅστις κα-
τέτισεν ἐνώπιον τοῦ Δημ. Συμβουλίου ἀπαν-
τα τὰ ἔγγραφα μαρτυροῦντα τὰς ἀνωτέρω
ιδιότητας αὐτοῦ, συνίταξε μετ' αὐτοῦ τὸ
παρὰ πόδας συμβόλιον τὸ ἵσοτον δημοσι-
εὔεται χάριν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἀντίγραφον Συμβολαίου.

Μεταξὺ τοῦ Δημαρχείου Λεμησσοῦ ἀντι-
προσωπαυομένου παρὰ τοῦ Προέδρου κ. Χρι-
στοδούλου Καρύδη ἀφ' ἐνδὸς, καὶ τοῦ κ. Γε-
ωργίου Θωμᾶ Τερζῆ ἱατροῦ, ὑπηκόου Ἑλ-
ληνος ἀφ' ἐτέρου, συνωμολογήθησαν τὰ ἐ-
πόμενα. —

Ὁ Δήμαρχος κ. Χ. Καρύδης δυνάμει τοῦ
ὑπὸ ἡμερομηνίαν 6 Μαρτίου 1885 πρακτι-
κοῦ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου συμφώνησε
μετὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Θ. Τερζῆ ὅπως ὁ τε-
λευταίος οὗτος ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα δη-
μοτικοῦ ἱατροῦ τῆς πόλεως ταύτης ὑπὸ
τοὺς ἐπομένους ὅρους:

α') Ὁφείλει ὁ ἱατρὸς νὰ ἐπισκέπτεται
τακτικὴν πελατεῖαν ἐξ 82 οἰκογενειῶν ἐγγε-
γραμμένων ἐν τῷ ἔγγραφῳ τῶν συνδρομῶν τῆς
18]30 Ὀκτωβρίου 84 καὶ τοῦ ὁποῦ ἂν
τίγραφον ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Δημάρ-
χου δίδεσθαι εἰς χεῖράς του καὶ νὰ πρέρχῃ
τὴν πρόθυμον συνδρομὴν του καὶ ἐν ἡμέρᾳ
καὶ ἐν ὥρᾳ νυκτὸς ὅταν ἡ ἀνάγκη τὸ κα-
λέσῃ! —

β') Νὰ ἐπισκέπτεται ἐπίσης οἰκογενεῖας
ἀπόρους, ἐφ' ὅσῳ δύναται νὰ πράττῃ τοῦτο,
ὡς ἤθελεν ὑποδείξει εἰς αὐτὸν τὸ Δημοτικὸν
Συμβούλιον. —

γ') Ὁ ἱατρὸς ἐκπληρῶν τὰς ἀνωτέρω

ὑποχρεώσεις του δύναται νὰ ἐπισκέπτεται
καὶ ἐκτάκτως ἀσθενεῖς πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὁ
φελος, δὲν δικαιούται ὅμως ν' ἀπέρχηται εἰς
τὰ χωρία εἰμὴ ὅταν τὸ Δημοτικὸν Συμβού-
λιον ἤθελε παρέξει αὐτῷ τὴν πρὸς τοῦτο
συγκατάθεσιν του. —

δ') Ὁ ἱατρὸς ὀφείλει νὰ ἐκπληρῶν ἄνευ
ἀμοιβῆς καθήκοντα χειρουργικῆς καὶ μαι-
ευτικῆς πρὸς τὴν τακτικὴν αὐτοῦ πελατεῖαν
καὶ πρὸς τὰς ἀπόρους ἐν Λεμησσοῦ οἰκογε-
νείας ὡς ἤθελε τῷ ὑποδείξει τὸ Δημαρχεῖον.
(ἀκολουθεῖ)

(ὑπογ) Χρ. Καρύδης, Δήμαρχος.
Γ. Θ. Τερζῆς, ἱατρός.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Ἀνακριβῶς, ἴως ἐξ ἀνακριβῶν εἰδή-
σεων, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ παρελθὸν
φύλλον αἱ τιμαὶ τῶν οἴνων.

Αἱ τιμαὶ τούτων κατὰ τὸ ὀκταήμερον
τοῦτο εἰσὶν αἱ ἐξῆς:

Κρασία ἄπισσα γρ. 170

Συνήθη 150—160

Εὐχισμένα 70—136

Ρακή 19 βαθμ. ἢ ὀκὰ 72—75 παρ.
Σταφίδα 32—35 „

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—20.

ἡ κριθή „ [16 ὀκ.] 10—12.

ἀλευρὶν ἀκοσκίνιστον ἐντόπιον 40—45

Λύσεις τοῦ 53 αἰνίγματος.

κόμη—ἀκόμη

Λυτὴρ ὁ Ε. Κ.

Αἰνίγμα 54

Τερπνὴ ὥρα ἂν μὲ λύσης

εἶμαι κ' ἔσομ' αἰωνίως.

Ἄν δὲ μ' ἀναγραμματίσῃς

Θεὰ γίνομ' αἰφνιδίως.

Εἰδοποιήσεις.

Ὁ κ. Ἀγαθοκλῆς Ν. Γαλανίδης ἐν
Λεμησσοῦ ἐπρομηθεύθη θειάφι καὶ τὰς
ἀπαιτουμένας μηχανὰς διὰ τῶν ὁποίων
καπνίζονται τὰ ἀμπέλια πρὸς ἀπαλλαγὴν
ἀπὸ τῆς κάμψης καὶ διαφόρων ἄλλων ἐ-
πιβλαβῶν ἐντόμων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κα-
ταλληλοτέρα ἐποχὴ τοῦ καπνίσματος εἶ-
νε ἡ προῦσα, εἰδοποιῶνται οἱ ἀμπελουρ-
γοὶ ἵνα προμηθευθῶσιν ἐγκαίρως.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.